

Redacción e contido de actas por incumprimentos

A Coruña, 14 de xuño de 2018

Aránzazu Mato Martínez
Xefa de Área Xurídica do Servizo Xurídico-Administrativo da Consellería do Medio
Rural da Coruña

Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas.

Artigo 54. Clases de iniciación.

Os procedementos poderanse iniciar de oficio ou por solicitude do interesado.

Artigo 62. Inicio do procedemento por denuncia.

1. Enténdese por denuncia o acto polo cal calquera persoa, en cumprimento ou non dunha obriga legal, pon en coñecemento dun órgano administrativo a existencia dun determinado feito que poida xustificar a iniciación de oficio dun procedemento administrativo.

2. As denuncias deberán expresar a identidade da persoa ou persoas que as presentan e o relato dos feitos que se poñen en coñecemento da Administración. Cando tales feitos poidan constituír unha infracción administrativa, recollerán a data da súa comisión e, cando sexa posible, a identificación dos presuntos responsables.

3. Cando a denuncia invoque un prexuízo no patrimonio das administracións públicas, a non iniciación do procedemento deberá ser motivada e notificarase aos denunciante a decisión de se se iniciou ou non o procedemento.

4. Cando o denunciante participase na comisión dunha infracción desta natureza e existan outros infractores, o órgano competente para resolver o procedemento deberá eximir o denunciante do pagamento da multa que lle correspondería ou outro tipo de sanción de carácter non pecuniario, cando sexa o primeiro en fornecer elementos de proba que permitan iniciar o procedemento ou comprobar a infracción, sempre que no momento de fornecerse aqueles non se dispoña de elementos suficientes para ordenala e se repare o prexuízo causado.

Así mesmo, o órgano competente para resolver deberá reducir o importe do pagamento da multa que lle correspondería ou, se for o caso, a sanción de carácter non pecuniario, cando, sen se cumprir algunha das condicións anteriores, o denunciante facilite elementos de proba que fornezan un valor engadido significativo respecto daqueles de que se dispoña.

En ambos os casos será necesario que o denunciante cese na participación da infracción e non destruíse elementos de proba relacionados co obxecto da denuncia.

5. A presentación dunha denuncia non confire, por si soa, a condición de interesado no procedemento.

Artigo 63. Especialidades no inicio dos procedementos de natureza sancionadora.

1. Os procedementos de natureza sancionadora iniciaranse sempre de oficio por acordo do órgano competente e establecerán a debida separación entre a fase instrutora e a sancionadora, que se encomendará a órganos distintos.

Considerarase que un órgano é competente para iniciar o procedemento cando así o determinen as súas normas reguladoras.

2. En ningún caso se poderá impoñer unha sanción sen que se tramitase o oportuno procedemento.

3. Non se poderán iniciar novos procedementos de carácter sancionador por feitos ou condutas tipificadas como infraccións en cuxa comisión o infractor persista de forma continuada, mentres non se dite unha primeira resolución sancionadora, con carácter executivo.

Artigo 64. Acordo de iniciación nos procedementos de natureza sancionadora.

1. O acordo de iniciación comunicarse ao instrutor do procedemento, con traslado de cantas actuacións existan ao respecto, e notificarase aos interesados, entendendo en todo caso por tal o inculpado.

Así mesmo, a incoación comunicarse ao denunciante cando as normas reguladoras do procedemento así o prevegan.

2. O acordo de iniciación deberá conter, ao menos:

- a) A identificación da persoa ou persoas presuntamente responsables.
 - b) Os feitos que motivan a incoación do procedemento, a súa posible cualificación e as sancións que poidan corresponder, sen prexuízo do que resulte da instrución.
 - c) A identificación do instrutor e, se for o caso, secretario do procedemento, con expresa indicación do réxime de recusación destes.
 - d) O órgano competente para a resolución do procedemento e a norma que lle atribúa tal competencia, indicando a posibilidade de que o presunto responsable poida recoñecer voluntariamente a súa responsabilidade, cos efectos previstos no artigo 85.
 - e) Medidas de carácter provisorio que acordase o órgano competente para iniciar o procedemento sancionador, sen prexuízo das que se poidan adoptar durante o procedemento de conformidade co artigo 56.
 - f) Indicación do dereito a formular alegacións e á audiencia no procedemento e dos prazos para o seu exercicio, así como indicación de que, en caso de non efectuar alegacións no prazo previsto sobre o contido do acordo de iniciación, este poderá ser considerado proposta de resolución cando conteña un pronunciamento preciso acerca da responsabilidade imputada.
3. Excepcionalmente, cando no momento de ditar o acordo de iniciación non existan elementos suficientes para a cualificación inicial dos feitos que motivan a incoación do procedemento, a citada cualificación poderá realizarse nunha fase posterior mediante a elaboración dun prego de cargos, que deberá ser notificado aos interesados.

Artigo 77. Medios e período de proba.

5. Os documentos formalizados polos funcionarios aos cales se recoñece a condición de autoridade e nos cales, observándose os requisitos legais correspondentes, se recollan os feitos constatados por aqueles, farán proba destes salvo que se acredite o contrario.

Lei 3/2007, de 9 de abril, de prevención e defensa contra os incendios forestais de Galicia.

TÍTULO VII Réxime sancionador

Capítulo I Infraccións e sancións

Artigo 50. Infraccións en materia de incendios forestais.

- 1. Os incumprimentos do disposto nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento serán sancionados consonte o previsto no título VII da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, sen prexuízo das peculiaridades que se contemplan neste título.
- 2. Ademais das tipificadas no artigo 67 da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, constitúen infraccións en materia de incendios forestais:
 - 1) O incumprimento da obriga de xestionar a biomasa consonte o previsto nos artigos 21.1, alíneas a), b), c), d), e) e f), e 21.3, ou na disposición transitoria terceira desta lei.
 - 2) O incumprimento do procedemento de xestión de biomasa establecido no artigo 22 desta lei, así como o incumprimento dos criterios de xestión de biomasa que se establezan por orde da consellaría competente en materia forestal.
 - 3) O incumprimento das medidas de prevención para as novas edificacións e urbanizacións en zonas de alto risco de incendio nos termos do artigo 23.2.
 - 4) Realizar accións de forestación ou reforestación incumprindo o previsto no artigo 24.4.
 - 5) A realización de repoboación forestais sen gardar as distancias mínimas establecidas no artigo 26 ou acometer usos prohibidos consonte o artigo 25.
 - 6) Depositar subprodutos resultantes de explotación forestal, de todo tipo de restos agrícolas e de produtos inflamables en lugares que non estean expresamente habilitados polo concello de acordo co previsto no artigo 28.1.
 - 7) Depositar produtos inflamables nos meses de xullo, agosto e setembro, e o depósito de

subprodutos resultantes de explotación forestal e de todo tipo de restos agrícolas nestes mesmos meses sen contar coa área de salvagarda prevista no artigo 28.2 desta lei.

8) O emprego de maquinaria e equipamento incumprindo as condicións establecidas no artigo 39.

9) A aradura sen obter a autorización prevista no artigo 40, ou en condicións distintas ás autorizadas.

10) O aproveitamento de pastos en terreos forestais sen respectar os instrumentos de xestión forestal, os plans de ordenación de recursos forestais ou a normativa regulamentaria que adopte a consellaría competente en materia forestal.

11) O aproveitamento de madeira queimada sen contar coa autorización, ou en condicións distintas ás autorizadas.

Artigo 51. Cualificación das infraccións.

As infraccións en materia de incendios forestais tipificadas no artigo anterior e no artigo 67 da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, cualifícanse como moi graves, graves e leves consonte os criterios previstos no artigo 68 da devandita lei, e ademais os seguintes:

1. Infraccións moi graves:

a) As condutas constitutivas de infracción en materia de incendios forestais cando afecten unha superficie superior a 25 hectáreas arboradas ou máis de 50 hectáreas de matogueira ou matogueira mesturada con arborada.

b) As condutas tipificadas na alínea 2.8 do artigo 50 desta lei e k) do artigo 67 da Lei 43/2003 cando o índice de risco diario de incendio forestal declarado sexa extremo.

c) A realización, en época de perigo alto de incendios forestais, de queimas sen a autorización referida nos artigos 34.2 e 35 desta lei en relación coa alínea d) do artigo 67 da Lei 43/2003.

d) A comisión dunha terceira infracción de carácter grave no prazo de dous anos, sempre que, respecto das dúas anteriores, a resolución sancionadora fose firme en vía administrativa. O prazo comezará a contar desde o día en que a primeira resolución sexa firme nesta vía.

2. Infraccións graves:

a) As condutas constitutivas de infracción en materia de incendios forestais cando afecten superficies de 1 a 25 hectáreas arboradas, de 2 a 50 hectáreas de matogueira ou matogueira mesturada con arborada ou máis de 100 hectáreas de terreos dedicados a pastos.

b) As condutas tipificadas na alínea 2.8 do artigo 50 desta lei e k) do artigo 67 da Lei 43/2003 cando o índice de risco diario de incendio forestal declarado sexa moi alto.

c) As condutas tipificadas no artigo 50.2.3.

d) As condutas tipificadas nas alíneas 2.6 e 2.7 do artigo 50.

e) As condutas descritas nas alíneas 2.4 e 2.5 do artigo 50 cando as accións de forestación ou repoboacións se realicen en terreos incluídos nas faixas de especial protección de núcleos de poboación.

f) A conduta prevista na alínea o) do artigo 67 da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes.

g) A comisión dunha terceira infracción de carácter leve no prazo de dous anos, sempre que, respecto das dúas anteriores, a resolución sancionadora fose firme en vía administrativa. O prazo comezará a contar desde o día en que a primeira resolución sexa firme nesta vía.

3. Infraccións leves:

a) Constitúen infracción leve as condutas constitutivas de infracción en materia de incendios forestais cando non deban cualificarse como graves ou moi graves.

b) Así mesmo, constitúe infracción leve calquera outro incumprimento total ou parcial doutras obrigas ou prohibicións establecidas nesta lei, na súa normativa de desenvolvemento regulamentario ou na normativa estatal en materia de incendios.

4. Cando na comisión dunha infracción en materia de incendios forestais concorran varios criterios dos especificados nesta lei e na Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, para a súa cualificación atenderase ao que resulte de maior gravidade.

Artigo 52. Criterios para a graduación das sancións.

1. Para a determinación concreta da sanción que se imponha, entre as asignadas a cada tipo de infracción, tomaranse en consideración, ademais dos criterios establecidos na Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, os seguintes, que deberán ser debidamente motivados na instrución do expediente sancionador:

- a) A superficie afectada e o valor atribuído a cada tipo de cobertura vexetal.
- b) A adopción inmediata e eficaz de medidas tendentes a diminuír o dano ou prexuízo ocasionado.
- c) A falta de acompañamento técnico adecuado na realización de queimas controladas, consonte o previsto no artigo 35.3 desta lei.
- d) A diferente consideración da época de perigo, zonas de risco e índice diario de risco, na data da comisión da infracción, segundo o disposto nos artigos 9, 10, 11 e 12 desta lei.
- e) A reiteración, entendida como a concorrencia de varias irregularidades ou infraccións que se sancionen no mesmo procedemento.

2. En todo caso, poderá reducirse a sanción ou a contía da sanción, a xuízo do órgano competente para resolver segundo o tipo de infracción de que se trate, atendendo as circunstancias específicas do caso, entre elas o recoñecemento e a emenda da conduta infractora e a reparación dos danos causados no prazo que se sinale no correspondente requirimento efectuado ben polo axente denunciante, polo órgano competente para a incoación do expediente sancionador ou polo órgano competente para a súa resolución, ou cando a sanción resulte excesivamente onerosa.

3. Os criterios de graduación recollidos na alínea 2 non poderán utilizarse para agravar a infracción cando estean contidos na descrición da conduta infractora ou formen parte do propio ilícito administrativo.

4. A proposta de resolución do expediente e a resolución administrativa que recaia deberá explicitar os criterios de graduación da sanción tidos en conta. Cando non se considere relevante para estes efectos ningunha das circunstancias enumeradas, a sanción imponse na contía mínima prevista para cada tipo de infracción, sen prexuízo do disposto na alínea 2.

Artigo 53. Sancións accesorias.

1. O órgano competente para resolver poderá imponer acumulativamente as seguintes sancións accesorias no ámbito das actividades e proxectos forestais:

- a) Privación do dereito a subvencións ou a outros beneficios outorgados polas administracións públicas, polos seus organismos autónomos e polas entidades de dereito público relacionadas coa actividade forestal.
- b) Suspensión de autorizacións e permisos a que se refire esta lei.

2. As sancións referidas no número anterior teñen a duración máxima de dous anos contados a partir da firmeza, sexa en vía administrativa ou en vía contencioso-administrativa, da resolución sancionadora.

3. Para os efectos do disposto na alínea 1, a consellaría competente en materia forestal comunicaralles, no prazo de cinco días a partir da firmeza da resolución, a todas as entidades públicas responsables da concesión de subvencións e outros beneficios a aplicación desta sanción accesoria.

Capítulo II Procedemento sancionador

Artigo 54. Competencia sancionadora.

1. Será competente para incoar o procedemento sancionador o delegado provincial da consellaría con competencias en materia forestal por razón do territorio no que se cometeu a infracción ou daquel con maior superficie afectada.

2. Serán competentes para a resolución dos procedementos sancionadores por infraccións tipificadas nesta lei:

- a) O delegado provincial da consellaría competente en materia forestal, para a imposición de

sancións pola comisión de infraccións leves.

b) O director xeral competente en materia forestal, para a imposición de sancións pola comisión de infraccións graves.

c) O conselleiro que teña asignada a competencia en materia forestal, para a imposición de sancións pola comisión de infraccións moi graves.

Artigo 55.-Prazo de resolución.

O prazo para resolver e notificar nos procedementos sancionadores será de nove meses.

Lei 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia.

Réxime sancionador

Capítulo I Das infraccións

Artigo 127. Concepto.

1. Constitúen infraccións administrativas en materia de montes, ademais das tipificadas no artigo 67 da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, as accións ou as omisións tipificadas como infraccións nesta lei, sen prexuízo da aplicabilidade, se é o caso, do establecido noutras normas sectoriais, como son, entre outras, a Lei 3/2007, do 9 de abril, de prevención e defensa contra os incendios forestais de Galicia; a Lei 43/2002, do 20 de novembro, de sanidade vexetal; a Lei 9/2001, do 21 de agosto, de conservación da natureza; e a Lei 10/1985, do 14 de agosto, de concentración parcelaria de Galicia.

2. Os incumprimentos do disposto nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento serán sancionables atendendo as disposicións xerais establecidas no título VII da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, sen prexuízo da aplicabilidade das peculiaridades que se recollen neste título XII.

Artigo 128. Infraccións en materia de montes.

Ademais das infraccións tipificadas no artigo 67 da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, constitúen infraccións en materia de montes as seguintes:

a) O incumprimento das obrigas de dotación do fondo de melloras esixidas nos artigos 45 e 124 desta lei.

b) O uso ou a realización de actividades de servizos nos montes de dominio público vulnerando as condicións establecidas na preceptiva concesión ou autorización outorgada para o efecto.

c) A vulneración da obriga de suspensión temporal das servidumes nos casos previstos nesta lei cando a dita suspensión fose determinada mediante resolución ou mediante a aprobación do instrumento de ordenación ou de xestión forestal correspondente.

d) A transmisión onerosa de montes sen efectuar a comunicación previa prevista nos casos recollidos no artigo 56 desta lei ou sen seguir as condicións reflectidas nela.

e) Infraccións en materia de cambios de actividade:

1. A realización de cambios de actividade forestal a agrícola ou de agrícola a forestal sen que se obtivese a preceptiva autorización para aqueles casos en que o esixa esta lei, o incumprimento das condicións previstas na autorización outorgada para o efecto ou o incumprimento do establecido no artigo 61 desta lei.

2. A realización de cambios de actividade forestal a agrícola sen efectuar a preceptiva comunicación para aqueles casos en que o esixa esta lei.

3. A realización de cambios de actividade agrícola a forestal sen efectuar a preceptiva comunicación.

4. A realización de cambios de actividade nun monte veciñal en man común, de carácter non

forzoso, sen que se efectuase a modificación do seu instrumento de ordenación ou de xestión forestal e se obtivese a preceptiva aprobación ao respecto da Administración forestal.

f) Realizar a sinalización mediante a acción de cravar ou esgazar con calquera elemento, manual ou mecánico, as árbores, agás os labores de sinalamento para o seu posterior aproveitamento.

g) A ocupación de terreos forestais en montes públicos, montes veciñais en man común, montes protectores e montes particulares mediante instalacións, construcións ou obras feitas sen autorización do seu titular.

h) O incumprimento das medidas de restauración dos montes que estableza a Administración forestal con base no artigo 64 desta lei.

i) Infraccións en materia de repoboacións forestais, novas plantacións e cultivos enerxéticos:

1. A realización de repoboacións forestais nos solos ou coas especies que estean expresamente prohibidas nesta lei.

2. A realización de reforestacións ou novas plantacións intercaladas co xénero *Eucalyptus* naquelas superficies poboadas por especies do anexo 1, mesmo con posterioridade ao seu aproveitamento ou á súa afectación por un incendio forestal, ou a realización de novas plantacións co xénero *Eucalyptus* sen que se obtivese a preceptiva autorización nos casos recollidos nesta lei.

3. O emprego nos cultivos enerxéticos efectuados en territorio forestal de especies non utilizables consonte esta lei e o seu desenvolvemento normativo.

4. A realización de novas repoboacións forestais sen gardar as distancias mínimas establecidas no anexo 2 a outros terreos, construcións, instalacións e infraestruturas.

5. A non adaptación das repoboacións ás distancias sinaladas no anexo 2, no marco do establecido na disposición transitoria décima.

j) A realización, xa sexa inter vivos ou mortis causa, de parcelacións, divisións ou segregacións definitivas voluntarias de terreos cualificados como monte ou terreo forestal, cando o resultado sexan parcelas de superficie inferior a 15 hectáreas.

k) Infraccións relativas ao instrumento de ordenación ou de xestión forestal:

1. A realización de actuacións que supoñan un incumprimento das prescricións previstas por un instrumento de ordenación ou de xestión forestal aprobado pola Administración forestal.

2. A realización de actuacións recollidas nun instrumento de ordenación ou de xestión forestal aprobado pola Administración forestal cando for preceptiva a autorización e non fosen notificadas previamente ao órgano inferior competente en materia forestal por razón do territorio.

l) Infraccións en materia de pastoreo:

1. A práctica do pastoreo incumprindo o establecido para o efecto no instrumento de ordenación ou de xestión forestal aprobado pola administración ou no plan de aproveitamento silvopastoril, ou, na súa falta, os condicionantes inscritos no Rexistro Público de Terreos Forestais de Pastoreo.

2. A práctica do pastoreo onde estea prohibido ou sen contar co permiso explícito da propiedade.

3. O pastoreo que se realice en zonas de repoboación ou rexeneración natural que fosen obxecto dun peche.

4. O aproveitamento privativo dos pastos nos montes de dominio público sen dispoñer dunha concesión outorgada pola administración titular destes ou incumprindo as condicións establecidas na concesión que lle fose outorgada para o efecto.

m) A realización de actos no monte, incluídos os deportivos de motor, que comporten unha afluencia de público indeterminada ou extraordinaria, ou de actividades relacionadas co tránsito motorizado, sen estaren recollidos nun instrumento de ordenación ou de xestión forestal ou sen contar coa preceptiva autorización nos termos sinalados no artigo 88 desta lei.

n) A vertedura ou o abandono de residuos, materiais ou produtos de calquera natureza en montes ou terreos forestais, sempre que non sexan restos vexetais triturados.

ñ) Infraccións en materia de aproveitamentos:

1. A realización de aproveitamentos forestais recollidos no artigo 92 desta lei, cando non se dispoña dun instrumento de ordenación ou de xestión forestal aprobado pola administración, sen que se obtivese previamente a preceptiva autorización da Administración forestal para a súa execución nos

casos en que esta sexa preceptiva.

2. A realización de aproveitamentos madeireiros ou de biomasa en montes de xestión privada sen cumprir o requisito da comunicación ou notificación previa preceptiva nos casos establecidos nesta lei ou incumprindo os prazos para a súa execución.

3. A realización de aproveitamentos en masas consolidadas de frondosas autóctonas en superficies maiores de 15 hectáreas sen dispoñer dun instrumento de ordenación ou de xestión forestal aprobado pola administración.

4. A realización de aproveitamentos madeireiros sen extracción ou trituración da biomasa forestal residual, agás nos casos establecidos nesta lei.

5. A realización en montes de xestión pública de aproveitamentos madeireiros sen proveerse da correspondente licenza de corta ou de calquera outro instrumento disposto nos pregos de prescricións técnicas, así como non rexerse o adxudicatario ao cumprimento de todas as obrigas e os requirimentos establecidos para a execución dos aproveitamentos en montes de xestión pública.

o) A falta de solicitude de informe preceptivo establecido no artigo 96.2 desta lei.

p) Infraccións en materia de pistas forestais:

1. A circulación con vehículos de motor por pistas forestais que estean debidamente sinalizadas e que non sexan de uso público ou estean situadas fóra da rede de estradas e non formen parte das servidumes de paso, cando esta non se faga consonte as limitacións ou a autorización requiridas nos artigos 98.2 e 88.

2. A circulación motorizada campo a través, por sendeiros, por devasas ou por vías de saca de madeira, agás para aqueles vehículos vinculados á xestión agroforestal, prevención e defensa contra incendios forestais, aos labores de vixilancia e tutela propios das administracións públicas e aos eventos e ás actividades que fosen autorizados pola Administración forestal consonte o artigo 88.

3. A execución de obras de reforma, modificación, transformación ou renovación de pistas forestais principais que limiten ou supoñan unha perda da prioridade da súa actividade agroforestal sen autorización expresa da Administración forestal.

q) Infraccións en materias referentes aos materiais forestais:

1. Non facilitar anualmente á administración os datos relativos á súa actividade polas cooperativas, entes provedores de material forestal de reprodución, empresas e industrias forestais inscritas no Rexistro de Empresas do Sector Forestal.

2. O emprego sen autorización da Administración forestal de materiais de base para a produción de materiais forestais de produción identificados, seleccionados, cualificados e controlados que se obteñan en Galicia.

3. A falta de inscrición no Rexistro de Materiais Forestais de Reprodución dos materiais de base para a produción de materiais forestais de produción identificados, seleccionados, cualificados e controlados que se obteñan en Galicia.

4. O emprego nas repoboacións forestais de material forestal sen a obtención da autorización da Administración forestal nos casos en que esta sexa preceptiva, segundo o disposto nesta lei.

5. A realización de actividades de comercialización por parte dos provedores de material forestal sen a expedición de documentos nos que se consignen os datos previstos nesta lei.

6. A negativa por parte dos provedores de material forestal a prestar a súa colaboración aos representantes da consellaría competente en materia de montes, en aplicación do sistema de control articulado pola Administración forestal.

7. A falta de comunicación á Administración forestal dos datos relativos á comercialización do material forestal por parte das persoas que o comercializan, cando o seu destino sexa alleo á Comunidade Autónoma.

r) Infraccións en materia de pragas ou enfermidades forestais:

1. A non extracción polos titulares ou polos xestores do monte daquelas plantas ou produtos forestais que, pola súa sintomatoloxía, poidan constituír un risco de praga ou enfermidade cando se declarasen medidas profilácticas.

2. A non eliminación ou extracción do monte, cando tecnicamente sexa posible, dos restos silvícolas

ou aproveitamentos forestais que supoñan un risco pola posible aparición de pragas ou enfermidades forestais.

s) A falta de inscrición nos rexistros establecidos no artigo 126 desta lei na forma e nos prazos que estableza a normativa de desenvolvemento.

t) Calquera actuación nos montes públicos deslindados que lles cause a estes grandes estragos.

u) Infraccións en materia de gando mostrenco:

1. A produción ou provocación por parte do gando mostrenco dunha situación de dano efectivo real ou potencial nos casos previstos na normativa aplicable.

2. O incumprimento da normativa reguladora do gando mostrenco.

v) Infraccións en materia de reinvestimento en montes veciñais en man común:

1. O non reinvestimento nas porcentaxes e nos supostos recollidos no artigo 125 desta lei.

2. A non comunicación ou o envío, tras o seu requirimento, do soporte documental que avale a dita comunicación, esixida no artigo 125.7, á Administración forestal.

3. A repartición, total ou parcial, entre os veciños comuneiros do importe do prezo xusto de expropiacións sen a autorización da Administración forestal.

w) A alteración de sinais de amolloamento que delimiten un monte público, ou veciñal en man común.

x) O incumprimento, total ou parcial, doutras obrigas ou prohibicións establecidas nesta lei.

Artigo 129. Cualificación das infraccións.

As infraccións en materia de montes tipificadas no artigo anterior e no artigo 67 da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, cualifícanse como leves, graves ou moi graves, consonte os criterios previstos no artigo 68 da dita lei, coas seguintes especialidades:

1. Infraccións leves:

a) As infraccións tipificadas nas alíneas e).2 e e).3 do artigo 128 desta lei.

b) A infracción tipificada na alínea k).2 do artigo 128 desta lei.

c) A infracción tipificada na alínea l).4 do artigo 128 desta lei, cando a actividade non se realice en zonas de alto risco de incendio.

d) A infracción tipificada nas alíneas m) e n) do artigo 128 desta lei, cando non se realice en zonas de alto risco de incendio.

e) A infracción tipificada na alínea q).6 do artigo 128, cando non estea cualificada como grave.

f) A infracción tipificada na alínea s) do artigo 128 desta lei.

g) As infraccións tipificadas nas alíneas u).1 e u).2 do artigo 128 desta lei, cando a actividade non se realice en zonas de alto risco de incendio.

2. Infraccións graves:

a) As infraccións tipificadas nas alíneas a), d), e).1, e).4 e i).5 do artigo 128 desta lei.

b) A infracción tipificada na alínea g) do artigo 128 desta lei.

c) A infracción tipificada na alínea k).1 do artigo 128 desta lei, cando o incumprimento sexa grave ou inxustificadamente reiterado.

d) As infraccións tipificadas nas alíneas l).1, l).2 e l).3 do artigo 128 desta lei.

e) A infracción tipificada na alínea l).4 do artigo 128 desta lei, cando a actividade se realice en zonas de alto risco de incendio.

f) A infracción tipificada na alínea m) do artigo 128 desta lei, cando a actividade se realice en zonas de alto risco de incendio.

g) A infracción tipificada na alínea n) do artigo 128 desta lei, cando a actividade se realice en zonas de alto risco de incendio, agás cando quede acreditado que a vertedura ou o abandono dos residuos, materiais ou produtos favoreceron ou deron lugar á aparición ou á propagación de incendios forestais ou periurbanos.

h) A infracción tipificada na alínea q).6 do artigo 128, cando a infracción implique a negativa a permitir a entrada nas instalacións aos representantes da consellaría competente en materia de montes.

i) As infraccións tipificadas nas alíneas u).1 e u).2 do artigo 128 desta lei, cando a actividade se realice en zonas de alto risco de incendio.

j) As infraccións tipificadas na alínea v) do artigo 128 desta lei.

k) A infracción tipificada na alínea w) do artigo anterior cando a alteración de sinais de amolloamento non impida a identificación dos límites reais do monte público deslindado ou veciñal en man común.

3. Infraccións moi graves:

a) A infracción tipificada na alínea n) do artigo 128 desta lei, cando quede acreditado que a vertedura ou o abandono dos residuos, materiais ou produtos favoreceron ou deron lugar á aparición ou á propagación de incendios forestais ou periurbanos.

b) As infraccións tipificadas na alínea m) do artigo 128 desta lei, cando quede acreditado que a realización das actividades favoreceu ou deu lugar á aparición ou á propagación de incendios forestais ou periurbanos.

c) A infracción tipificada na alínea w) do artigo 128 desta lei, cando a alteración de sinais de amolloamento impida a determinación sobre o terreo dos lindes legalmente establecidos.

Artigo 130. Prescrición das infraccións.

1. As infraccións previstas nesta lei prescribirán nos seguintes prazos:

a) As infraccións leves, ao ano.

b) As infraccións graves, aos tres anos.

c) As infraccións moi graves, aos cinco anos.

2. O prazo de prescrición das infraccións comezará a contarse desde o día en que a infracción se cometese ou desde que se tivese coñecemento da súa comisión.

Interrompe a prescrición da infracción a incoación, con coñecemento do interesado, do procedemento sancionador, e o prazo de prescrición continuará se o expediente sancionador estiver paralizado máis dun ano por causa non imputable ao presunto responsable.

3. No caso de infraccións continuadas, o inicio do prazo de prescrición comezará a contarse desde que cesase a súa comisión.

4. No caso de concorrencia de infraccións leves, graves e moi graves, ou cando algunha destas infraccións sexa medio necesario para cometer outra, o prazo de prescrición é o establecido para a infracción máis grave das cometidas.

5. Nas infraccións permanentes, o prazo de prescrición non comezará a computarse ata que cese a situación infractora. Para estes efectos, enténdese que existe unha infracción permanente cando unha actividade concreta produce efectos que perduran no tempo. Considéranse, así mesmo, comprendidas dentro das infraccións permanentes as infraccións por omisión en que o incumprimento nun determinado momento dunha obriga produce efectos permanentes.

Capítulo II Das sancións

Sección 1ª Multas aplicables

Artigo 131. Contía das multas.

A contía das multas que se aplicará é a prevista na Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, para cada tipo de infracción leve, grave ou moi grave.

Artigo 132. Criterios para a graduación das sancións.

1. Para a concreta determinación da sanción que se debe impoñer, entre as asignadas a cada tipo de infracción, tomaranse en consideración, ademais dos criterios establecidos na Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, os que seguen, que deberán ser debidamente motivados na resolución do procedemento:

a) A intencionalidade.

- b) A situación de risco xerado para as persoas ou os bens.
 - c) O ánimo de lucro.
 - d) Os prexuízos causados e a súa irreversibilidade.
 - e) A transcendencia social, medioambiental ou paisaxística.
 - f) A agrupación ou a organización para cometer a infracción.
 - g) Que a infracción sexa cometida en zona queimada ou declarada como de especial risco de incendios.
 - h) A reiteración, entendida como a concorrencia de varias irregularidades que se sancionen no mesmo procedemento.
 - i) A reincidencia na comisión dunha infracción da mesma natureza no último ano. O prazo comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que adquira firmeza a resolución na vía administrativa.
 - j) Que a infracción teña lugar nun monte que posúa deslindamento, sexa este público ou veciñal en man común.
 - k) O recoñecemento e a reparación das infraccións ou a restauración do dano causado antes de que se resolva o correspondente procedemento sancionador.
 - l) A superficie afectada e o valor atribuído a cada tipo de cobertura vexetal.
 - m) O grao de perda da biodiversidade ou de erosión que implique a comisión da infracción.
2. Non se aplicarán como criterios para a graduación das sancións as circunstancias recollidas no punto anterior deste artigo cando estean contidos na descrición da conduta infractora ou formen parte do propio ilícito administrativo.
3. A resolución administrativa que recaia deberá concretar os criterios de graduación da sanción tidos en conta, de entre os sinalados no punto 1 deste artigo. Cando non se considere relevante para estes efectos ningunha das circunstancias enumeradas no dito punto, a sanción imponse no seu grao mínimo.
4. Cando a comisión dunha infracción derive necesariamente da comisión doutra ou doutras, imponse unicamente a sanción correspondente á infracción máis grave cometida.
5. A contía da sanción poderase minorar motivadamente, atendendo as circunstancias específicas do caso, cando a sanción resulte excesivamente onerosa ou cando o infractor corrija a situación creada pola comisión da infracción. Este efecto minorador da culpabilidade poderá implicar que o órgano sancionador aplique unha sanción correspondente a categorías infractoras de inferior gravidade que a infracción cometida.

Sección 2ª Outras sancións

Artigo 133. Obriga de reparar.

- 1. Sen prexuízo das sancións penais ou administrativas que en cada caso procedan, o infractor deberá reparar o dano causado na forma e nas condicións fixadas polo órgano sancionador. Esta obriga é imprescriptible no caso de danos ao dominio público forestal.
- 2. A reparación terá como obxectivo a restauración do monte ou do ecosistema forestal á situación previa aos feitos constitutivos da infracción sancionada. Para os efectos desta lei, enténdese por restauración a volta do monte ao seu estado anterior ao dano, e por reparación, as medidas que se adoptan para lograr a súa restauración. O causante do dano estará obrigado a indemnizar a parte dos danos que non poidan ser reparados, así como os prexuízos causados.
- 3. Os danos ocasionados ao monte e o prazo para a súa reparación ou restauración determinaranse cun criterio técnico debidamente motivado na resolución sancionadora.

Artigo 134. Indemnización.

Poderá requirirse ao infractor o aboamento dunha indemnización nos seguintes casos:

- a) Cando non poida reparar a totalidade ou parte dos danos e perdas causados. A indemnización ascenderá á contía en que estean valorados estes.

Neste caso ingresaranse no fondo de melloras, establecido no artigo 124 desta lei, os pagamentos que o infractor teña que efectuar en concepto de indemnización por danos e perdas, imposta mediante resolución firme na vía administrativa, sempre que a infracción se cometa sobre montes catalogados de dominio público, montes patrimoniais pertencentes á Comunidade Autónoma ou montes que estean suxeitos a un contrato temporal de xestión pública.

b) Cando o beneficio económico do infractor sexa superior á máxima sanción prevista, esta indemnización será como máximo do dobre da contía do dito beneficio, e deberá fixarse de forma motivada na resolución que poña fin ao procedemento.

Artigo 135. Sancións accesorias.

O órgano competente para resolver o procedemento sancionador poderá impoñer de forma motivada, cando se trate de infraccións graves ou moi graves, as seguintes sancións accesorias:

1. A paralización ou a suspensión temporal ou definitiva da actividade.
2. A inhabilitación para realizar actividades de produción, xestión ou aproveitamento no eido forestal.
3. A revogación ou a suspensión das autorizacións ou das concesións administrativas nos casos en que se produza un incumprimento das condicións desas autorizacións ou concesións.
4. A privación do dereito a subvencións ou a outros beneficios outorgados pola Administración autonómica e polas súas entidades instrumentais relacionadas coa actividade forestal, durante o prazo de dous anos a partir da firmeza da resolución na vía administrativa.

Artigo 136. Comisos.

1. A Administración autonómica poderá acordar o comiso tanto dos produtos forestais ilegalmente obtidos como dos instrumentos e dos medios utilizados na comisión da infracción.
2. Os concellos poderán acordar o comiso dos animais nos casos e na forma establecidos no artigo 86 desta lei.
3. Regulamentariamente estableceranse o procedemento e o destino dos bens comisados.

Sección 3ª Prescrición das sancións

Artigo 137. Prescrición.

1. As sancións previstas nesta lei prescribirán:
 - a) As impostas por infraccións leves, ao ano.
 - b) As impostas por infraccións graves, aos dous anos.
 - c) As impostas por infraccións moi graves, aos tres anos.
 2. A obriga de restaurar o medio forestal ao estado anterior á comisión da infracción non prescribe.
 3. O prazo de prescrición das sancións comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que adquiera firmeza na vía administrativa a resolución pola que se impón a sanción.
- Interromperá a prescrición da sanción a iniciación, con coñecemento do interesado, do procedemento de execución, e volverá transcorrer o prazo se aquel estiver paralizado durante máis dun mes por causas non imputables ao infractor.

Capítulo III Procedemento sancionador

Sección 1ª Tramitación

Artigo 138. Tramitación e competencia.

1. A tramitación dos procedementos sancionadores axustarase ao disposto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e á súa normativa de desenvolvemento; á Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes; e ás prescricións contidas nesta lei.

2. A incoación dos correspondentes expedientes sancionadores corresponde á persoa titular da xefatura territorial da consellaría competente en materia de montes que sexa competente por razón do territorio, que actuará de oficio por instancia de parte.

A persoa titular da xefatura territorial que corresponda encomendaralle a instrución dos expedientes sancionadores ao servizo competente da dita xefatura.

3. Os órganos competentes para a imposición de sancións polas infraccións cometidas en materia de montes reguladas nesta lei serán os seguintes:

a) A persoa titular da xefatura territorial da consellaría competente en materia de montes, para a imposición de sancións pola comisión de infraccións leves.

b) A persoa titular do órgano forestal, para a imposición de sancións pola comisión de infraccións graves.

c) A persoa titular da consellaría competente en materia de montes, para a imposición de sancións pola comisión de infraccións moi graves.

Sección 2ª Das denuncias dos axentes da autoridade e forestais

Artigo 139. Presunción de veracidade.

1. Os axentes forestais e os axentes facultativos medioambientais, no exercicio das súas funcións, son axentes da autoridade e velarán polo cumprimento desta lei.

2. Os feitos constatados por funcionarios públicos, aos cales se lles recoñece a condición de autoridade, que se formalicen en documento público observando os requisitos legais pertinentes terán valor probatorio, sen prexuízo das probas que en defensa dos respectivos dereitos ou intereses poidan sinalar ou achegar os propios administrados.

Sección 3ª Do expediente sancionador

Artigo 140. Suxeitos responsables.

1. Serán responsables das infraccións previstas nesta lei as persoas físicas ou xurídicas que incorran naquelas e, en particular, a persoa que directamente realice a actividade infractora ou a que ordene a dita actividade cando o executor teña con aquela unha relación contractual ou de feito, sempre que se demostre a dependencia do órgano ordenante.

2. Cando non sexa posible determinar o grao de participación das distintas persoas que interviñesen na realización dunha infracción, a responsabilidade será solidaria, sen prexuízo do dereito a repetir fronte aos demais participantes por parte daquel ou daqueles que fixesen fronte ás responsabilidades.

Artigo 141. Medidas preventivas.

1. Antes da iniciación do procedemento, o órgano competente para iniciar o procedemento ou, se é o caso, os axentes da autoridade pública poderán adoptar as medidas de carácter preventivo que xulguen necesarias, incluídos os comisos e as incautacións de produtos, elementos naturais ou exemplares de tenza ilícita ou instrumentos ou medios materiais ou animais utilizados para a súa obtención, así como a paralización de calquera actividade, sempre que o dano o xustifique, para evitar a continuidade do dano ocasionado pola actividade presuntamente infractora, en especial cando se estea a producir en masas de frondosas autóctonas consolidadas ou en montes protectores.

2. As medidas provisionais do punto anterior deberán ser confirmadas, modificadas ou levantadas polo órgano competente para iniciar o procedemento no acordo de iniciación deste, que deberá efectuarse dentro dos quince días seguintes á súa adopción, o cal poderá ser obxecto de recurso de alzada ante a persoa titular da consellaría competente en materia de montes no prazo dun mes desde a súa adopción. En todo caso, as ditas medidas quedarán sen efecto se non se inicia o procedemento no citado prazo ou cando o acordo de iniciación non conteña un pronunciamento expreso acerca destas.

3. Unha vez iniciado o procedemento sancionador, o instrutor ou o órgano competente para resolvelo poderá adoptar, de oficio ou por instancia de parte, mediante acordo motivado, as medidas preventivas que xulgue oportunas para asegurar a eficacia da resolución que poida recaer, se existen elementos de xuízo suficientes.

Artigo 142. Vinculación coa orde xurisdiccional penal.

1. En calquera momento do procedemento sancionador en que o instrutor do procedemento ou o órgano competente para resolver considere que os feitos tamén poden ser constitutivos de ilícito penal, poñerá en coñecemento do órgano xurisdiccional competente, dándolle traslado da denuncia e das demais actuacións practicadas e solicitándolle comunicación sobre as actuacións practicadas. Solicitarase, así mesmo, a dita comunicación cando se teña coñecemento de que se está a desenvolver un procedemento penal sobre os mesmos feitos que son obxecto dun procedemento administrativo.

2. Se se coida que existe identidade de suxeito, feito e fundamento entre a infracción administrativa e a infracción penal que puiden corresponder, o órgano competente para a resolución do procedemento sancionador acordará a súa suspensión ata que se teña coñecemento da resolución xudicial que recaia.

3. Unha vez que o órgano competente para resolver teña coñecemento da resolución xudicial penal, acordará a non existencia de responsabilidade administrativa ou a continuación do procedemento sancionador. Durante o tempo en que o procedemento sancionador estea en suspenso pola incoación dun proceso penal, entenderase interrompido tanto o prazo de prescripción da infracción como o de caducidade do propio procedemento.

4. A sanción penal excluírá a imposición da sanción administrativa nos casos en que se aprecie a identidade do suxeito, do feito e do fundamento. Se non se estimase a existencia de delito ou de falta, o órgano competente continuará, se é o caso, o procedemento sancionador, tendo en conta os feitos declarados probados na resolución firme do órgano xudicial competente.

Artigo 143. Caducidade do procedemento.

1. O prazo máximo para resolver e notificar a resolución expresa que poña fin ao procedemento será de nove meses, contados desde a data de inicio do procedemento administrativo sancionador, que corresponde coa data do acordo de incoación. Despois de transcorrer este prazo sen que se notifique a resolución, producirase a caducidade deste, co arquivo das actuacións, sen prexuízo da obriga de ditar a correspondente resolución.

2. No caso de que o procedemento se suspenda ou paralice por causas imputables ao interesado, interromperase o cómputo do prazo para resolver.

3. De conformidade co disposto pola lexislación básica do procedemento administrativo, o órgano competente para resolver, de oficio ou por instancia da persoa instrutora, pode acordar, mediante resolución motivada, unha ampliación do prazo de aplicación que non exceda a metade do prazo inicialmente establecido. A dita resolución debe ser notificada á persoa interesada antes do vencemento do prazo de caducidade establecido nesta lei.

4. A caducidade do procedemento non produce por si mesma a prescripción da infracción. Malia o anterior, os procedementos caducados non interromperán o prazo de prescripción.

Artigo 144. Executividade das resolucións.

1. As resolucións sancionadoras serán executivas cando poñan fin á vía administrativa.

2. Contra as resolucións sancionadoras poderán interpoñerse os recursos previstos na lexislación vixente.

**ACTA DE INSPECCIÓN-DENUNCIA – LEI 3/2007, DO 9 DE ABRIL DE
PREVENCIÓN E DEFENSA CONTRA OS INCENDIOS FORESTAIS DE GALICIA**

Órgano ou unidade	
Axente/s denunciante/s (NIP)	

FEITOS DENUNCIADOS	
Data:	Hora:
Concello:	Provincia:
Polígono:	Parcela:

DATOS DO DENUNCIADO	
Apelidos e nome:	
Enderezo:	
DNI:	

DENUNCIANTE	
☐ Apelidos e nome do particular:	
☐ Seprona/Garda Civil	☐ Policía Autonómica
☐ Administración Local	☐ Administración Forestal
☐ Outros:	

BIOMASA

CUALIFICACIÓN URBANÍSTICA DO SOLO	
PXOM:	Normas subsidiarias:

INFORMACIÓN DO SIXPAC
Uso real

ESPECIES

☐ Incumprimento da obriga de xestionar a biomasa de acordo co previsto no artigo 20 bis:

☐ Incumprimento ao longo da rede de autoestradas, autovías, corredores, vías rápidas e estradas convencionais

☐ Ao longo da rede ferroviaria

☐ Nas liñas de transporte e distribución de enerxía eléctrica

☐ Nas subestacións eléctricas

☐ Nas conducións de transporte de gas natural

☐ Nas estacións de telecomunicacións

☐ Nas estacións de regulación e medición de gas e depósitos de distribución de gas

☐ Incumprimento da obriga de xestionar a biomasa de acordo co previsto no artigo 21:

☐ Perimetral ao solo urbano , de núcleo rural e urbanizable

☐ Edificacións, vivendas illadas, urbanización, depósito de lixo, cámpings, gasolineiras e parques e instalacións industriais sitos a menos de 400 metros do monte

☐ Edificacións illadas en solo rústico sitas a máis de 400 metros do monte

☐ Incumprimento da obriga de xestionar a biomasa de acordo co previsto no artigo 21 bis:

☐ Infraestruturas de uso público ou áreas recreativas

☐ Zonas forestais de alto valor

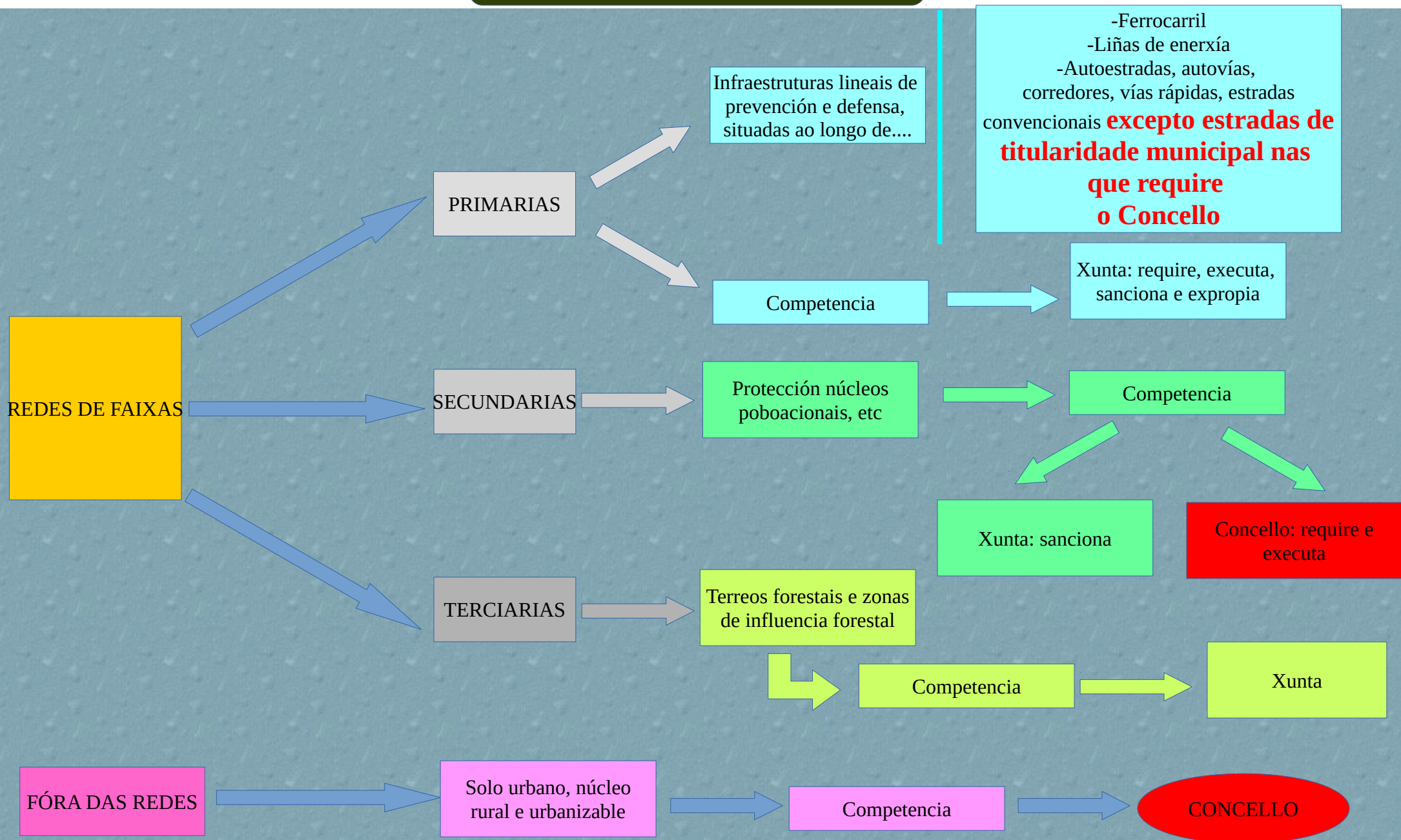
☐ Vías e camiños forestais

☐ Infraestruturas de prevención e defensa contra os incendios forestais

☐ Incumprimento das medidas de prevención para as novas edificacións en zonas forestais ou de influencia forestal, nos termos do artigo 23.2

Observacións:

REDES DE FAIXAS

**ACTA DE INSPECCIÓN-DENUNCIA – LEI 3/2007, DO 9 DE ABRIL DE
PREVENCIÓN E DEFENSA CONTRA OS INCENDIOS FORESTAIS DE GALICIA**

Órgano ou unidade	
Axente/s denunciante/s (NIP)	

FEITOS DENUNCIADOS		
Data:	Hora:	Lugar:
Concello:		Provincia:
Polígono:		Parcela:

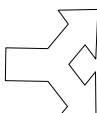
DATOS DO DENUNCIADO	
Apelidos e nome:	
Enderezo:	
DNI:	

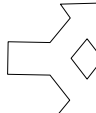
DENUNCIANTE	
☐ Apelidos e nome do particular:	
☐ Seprona/Garda Civil	☐ Policía Autonómica
☐ Administración Local	☐ Administración Forestal
☐ Outros:	

QUEIMAS

Restos agrícolas: ☐ Restos forestais: ☐

Terreo agrícola: ☐ Terreo forestal: ☐ Zona de influencia forestal: ☐

Tiña comunicación ☐ Si
☐ Non

Tiña autorización ☐ Si
☐ Non

Tiña devasa ☐ Si
☐ Non

Condições meteorolóxicas:

Abandono: ☐

Estaba só: ☐

Medios materiais: ☐

☐ Realizar fogueiras para recreo ou ocio e para a preparación de alimentos, así como utilizar equipamentos de queima e combustión destinados á iluminación ou elaboración de alimentos.

☐ Queimar matogueira cortada e amoreada ou calquera tipo de sobrantes de explotación, limpeza de restos ou calquera outro obxecto combustible.

☐ O emprego de artefactos que leven acompañado o uso de lume, así como fogos de artifício, lanzamentos de globos ou outros artefactos pirotécnicos, relacionados coa celebración de festas locais:

Con autorización do Concello ☐ Sen autorización do Concello ☐ Autorización revogada ☐

Con persoal autorizado: Si ☐ Non ☐

☐ A fumigación ou desinfección en panais de abellas durante a época de perigo alto.

☐ Fumar ou facer lume no interior do monte ou nas vías que o delimitan ou atravesan en época de alto risco.

☐ O depósito de produtos forestais e produtos inflamables en condicións distintas das previstas no artigo 24 bis.

☐ O emprego de maquinaria e equipamento incumprindo as condicións establecidas no artigo 39.

☐ O cambio de actividade sen obter a autorización prevista no artigo 40 ou en condicións distintas das autorizadas.

☐ A práctica do pastoreo nos terreos forestais que resultasen afectados por incendios forestais vulnerando o disposto no artigo 43 ou incumprindo a autorización prevista no mesmo.

☐ O aproveitamento de madeira queimada sen contar coa autorización, ou en condición distintas ás autorizadas.

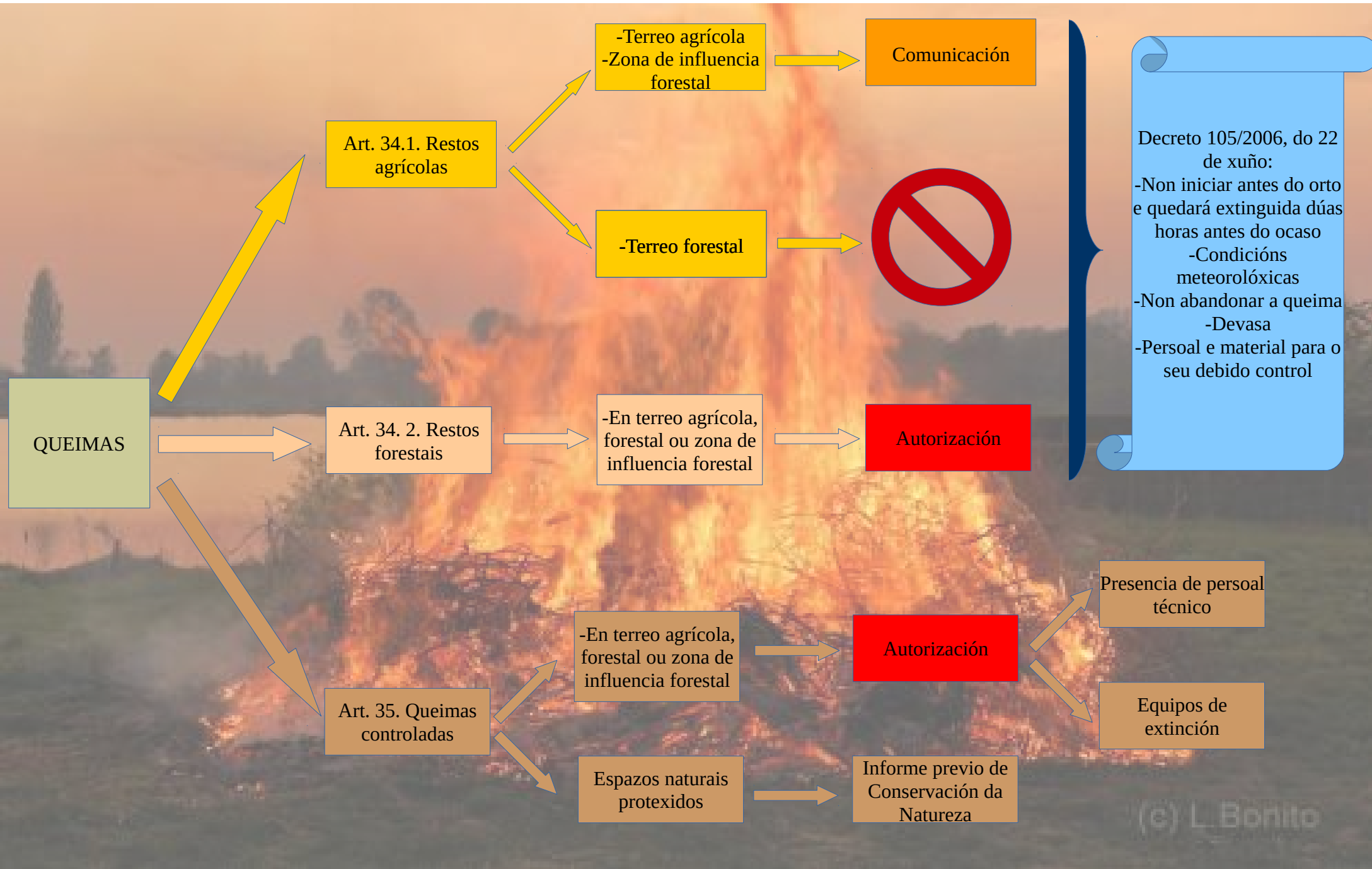
☐ Repoboacións realizadas a menos de 50 metros ao redor dun posto de vixía sen informe favorable da consellería competente en materia forestal.

☐ Acampadas fóra das zonas delimitadas a tal fin.

Observacións:

<div></div>

QUEIMAS

OUTROS USOS DO LUME

OUTROS USOS
DO LUME

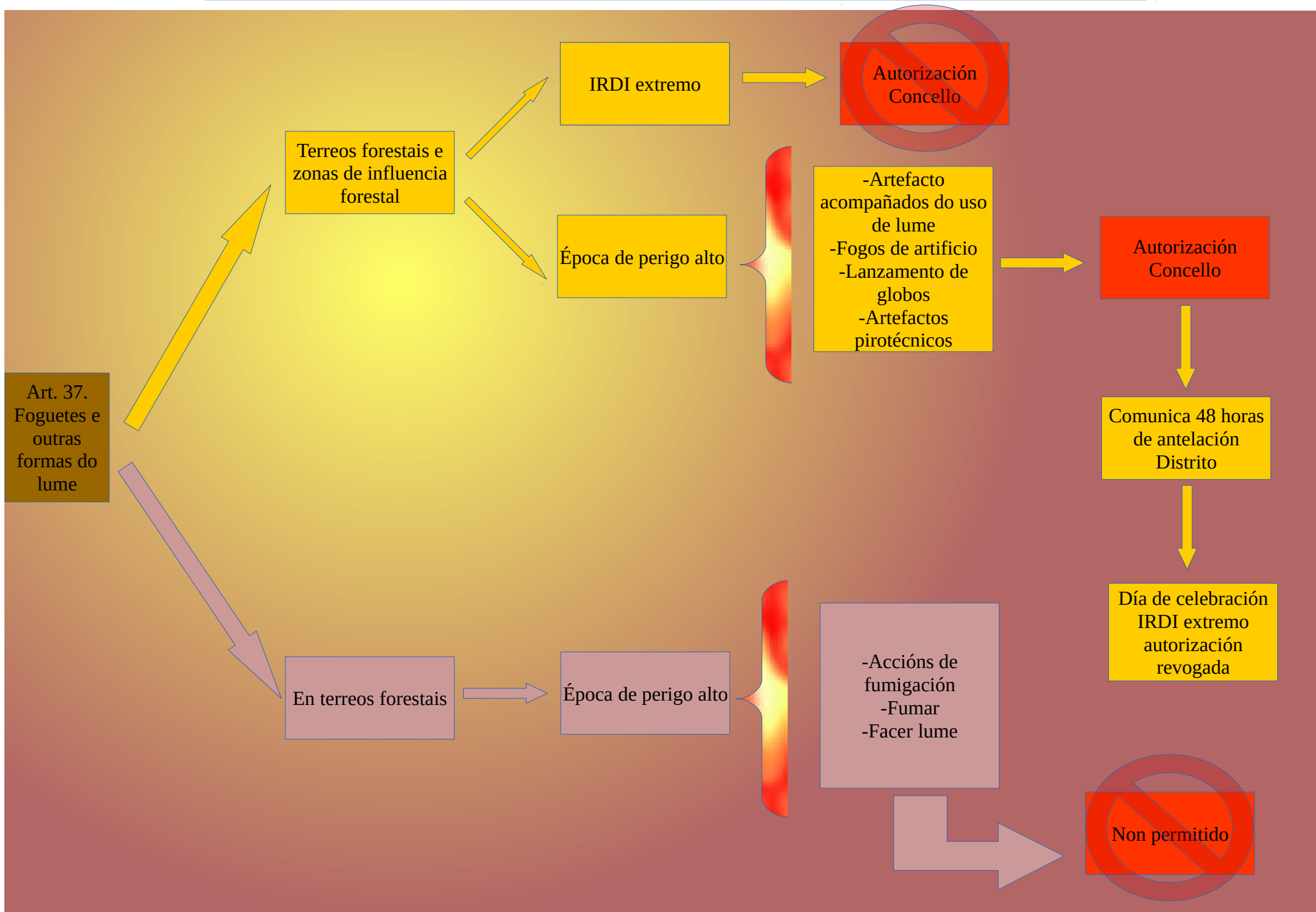
Art. 36. Zona agrícola,
forestal ou zona de
influencia forestal

Época de
perigo alto

- Realizar fogueiras para recreo ou ocio e para a preparación de alimentos, así como empregar equipamentos de queima e combustión destinados á iluminación ou elaboración de alimentos.
- Queimar matogueiras cortadas ou amoreadas e calquera tipo de sobranse de explotación, limpeza, de restos ou calquera outro obxecto combustible

FOGUETES E OUTRAS FORMAS DO LUME

ARTIGOS 39, 42, 43 E 44 DA LEI 3/2007, DO 9 DE ABRIL

Distrito Forestal: 10 - SANTIAGO DE COMPOSTELA INTERIOR
Corpo: AXENTES FACULTATIVOS MEDIOAMBIENTE Acta Serie nº 0006402 /20 18
Nº. de identificación dos axentes: 455 Rexistro nº: _____

INFRACCIÓN Á LEI 3/2007, DO 9 DE ABRIL, DE PREVENCIÓN E DEFENSA CONTRA OS INCENDIOS FORESTAIS DE GALICIA

Data: 10 Mayo / 20 18 Hora: 15:30 Localidade: VEDRA
Lugar: TROBE

Outra/s especificación/s: _____

Índice existente (IRDI): ☐ baixo (1) ☐ moderado (2) ☒ alto (3) ☐ moi alto (4) ☐ extremo (5)

Época de perigo de incendios forestais: ☐ baixo /medio ☐ alto

Zona ZAR ☒

Superficie afectada: Pastos de corta y desbroces

PERSOAS PRESUNTAMENTE RESPONSABLE/S:

Nome	DNI/NIF	Enderezo de notificacións
	2	

☐ LEVE: O emprego de maquinaria e equipamento incumprindo as condicións establecidas no artigo 39 da Lei 3/2007, cando o índice de risco diario de incendio forestal sexa baixo, moderado ou alto, consonte co disposto no artigo 50.2.8. en relación co artigo 51.3.a) desta lei. O prazo de reparación ou restauración do dano que se cause será inferior aos 6 meses e afectan a menos de 1 hectárea arborada, 2 de matogueira ou 100 de pastos.

Proposta sanción: _____ Euros.

☒ LEVE: A realización en época de perigo medio ou baixo de incendios forestais de queimas sen autorización regulada no artigo 34.2 da Lei 3/2007 en relación co artigo 51.3.a) desta lei. O prazo de reparación ou restauración do dano que se cause será inferior aos 6 meses e afectan a menos de 1 hectárea arborada, 2 de matogueira ou 100 de pastos.

Proposta sanción: 100 - Euros.

☐ LEVE: A realización en época de perigo medio ou baixo de incendios forestais de queimas sen autorización regulada no artigo 35 da Lei 3/2007 en relación co artigo 51.3.a) desta lei. O prazo de reparación ou restauración do dano que se cause será inferior aos 6 meses e afectan a menos de 1 hectárea arborada, 2 de matogueira ou 100 de pastos.

Proposta sanción: _____ Euros.

☐ LEVE: O tránsito ou a permanencia en camiños ou zonas forestais onde exista prohibición expresa en tal sentido cando o índice de risco diario de incendio forestal sexa baixo, moderado ou alto, consonte co disposto no artigo 67.k) da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, en relación cos artigos 31 e 51.3.a) da Lei 3/2007.

Proposta sanción: _____ Euros.

☐ LEVE: Acampadas fora das zonas delimitadas a tal fin, consonte co artigo 50.2.13 da Lei 3/2007 do 9 de abril, en relación co artigo 51.3.a) desta lei.

Proposta sanción: _____ Euros.

Observacións: O DENUNCIADO POSUÍA COMUNICACIÓN DE QUEIMA Nº 180.766. O ALARMANTE É O DENUNCIADO, E COLABORA EN TODA A ULTIMA QUEIMA DAS MOREAS DOS PASTOS DA CORTA A FIJO O DÍA 26 DE ABRIL, CAÍNDOLLO HOJE A LUMI A SUPERFICIE.

Como testemuño do actuado, redáctase esta acta por triplicado exemplar, a asina o inspector/a actuante xunto co comparecente, a quen se lle entrega un dos exemplares.

OS/AS AXENTES INSPECTORES,

O/A DENUNCIADO/A,

- Esta denuncia inicia o procedemento sancionador.

O procedemento sancionador deberá resolverse nun prazo máximo de **dous meses** a contar desde o día seguinte ao desta denuncia.

- Si se adoptaron **medidas provisionais** no momento da denuncia, no prazo de 7 días a persoa titular da xefatura territorial correspondente a Consellería do Medio Rural e do Mar resolverá sobre o mantemento, modificación ou levantamento das medidas provisionais.

- A unidade instrutora deste procedemento sancionador é a Xefatura Territorial da Consellería do Medio Rural e do Mar da provincia na que se cometeu a infracción, consonte co artigo 54.1 da Lei 3/2007, do 9 de abril, de prevención e defensa contra os incendios forestais de Galicia. No prazo de 7 días se lle comunicará a persoa física que asume a instrución e disporá a facultade de recusación consonte co artigo 29 da Lei 30/1992, do 26 de novembro.

- O seu destinatario dispón dun prazo de 20 días para formular as alegacións e/ou **proponer as probas** que xulgue convenientes.

- A persoa denunciada dispón da posibilidade de pagar a multa no prazo de 20 días cunha **redución do 50%** da súa contía, o que determinará a **conclusión do procedemento**. Para efectuar o pago deberá solicitar a carta de pagamento no Servizo Xurídico-Administrativo da Xefatura Territorial da provincia que corresponda, ben persoalmente, ou ben nos seguintes teléfonos de contacto en horarios de 9:00 h a 14:00 h de luns a venres:

A Coruña: 981 185 983

Lugo: 982 294 983

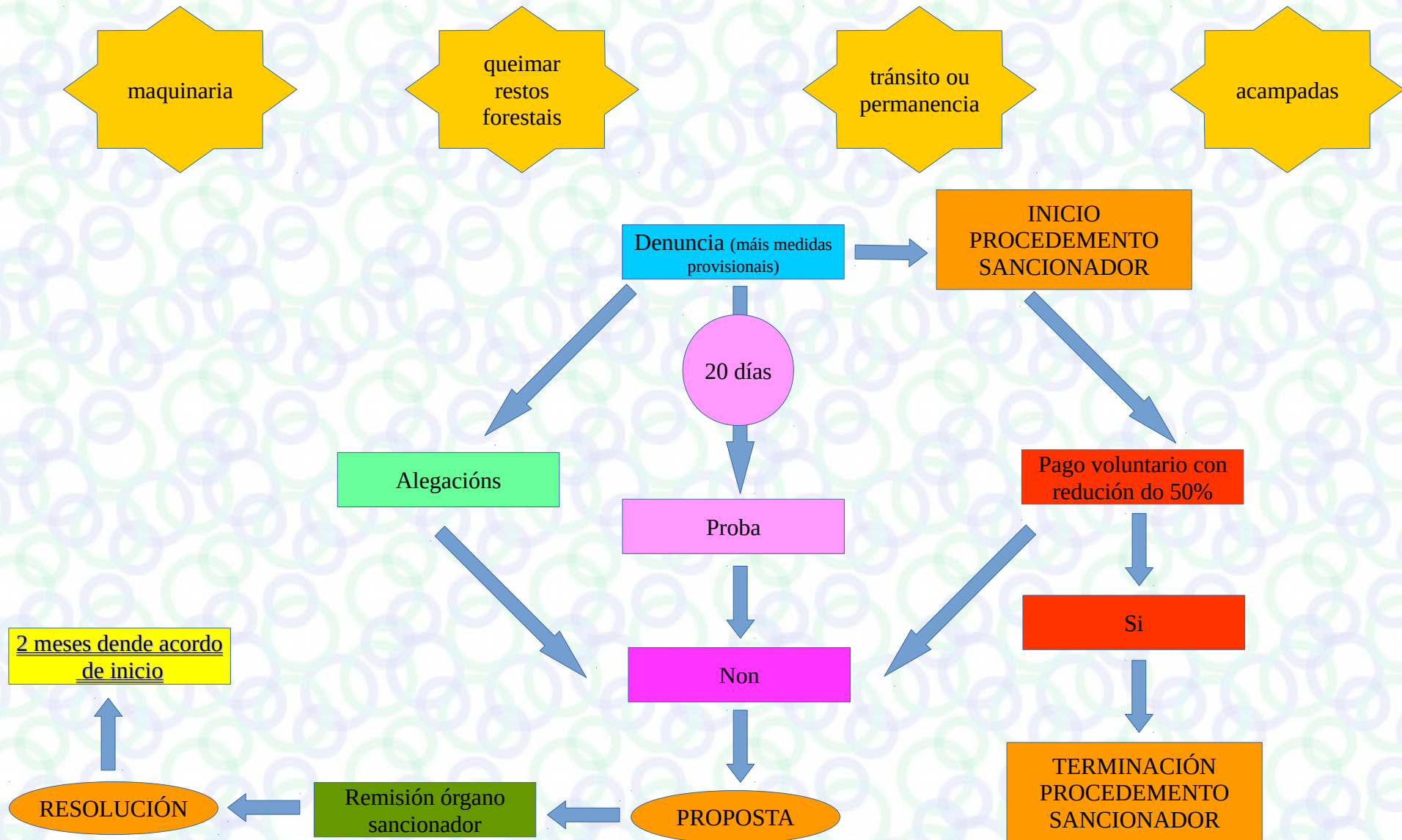
Ourense: 988 386 486

Pontevedra: 986 805 556

- No caso de que no prazo indicado de 20 días **non** formulase **alegacións**, nin presente probas, nin realice o **pago voluntario** da sanción, a denuncia considerárase **proposta de resolución**.

- O órgano competente para a **resolución do procedemento** é o **xefe territorial** da Consellería do Medio Rural e do Mar, na provincia na que se cometeu a infracción, consonte co artigo 54.2.a). (Infracción leve cometida en terreo agrícola, forestal uo de influencia forestal).

Artigo 55 bis Lei 3/2007, do 9 de abril, de prevención e defensa contra os incendios forestais de Galicia. Para infraccións leves

Artigo 55 bis Lei 3/2007, do 9 de abril, de prevención e defensa contra os incendios forestais de Galicia. Para leves con alegacións, graves e moi graves

ACTA SERIE 229 N° 62-4/2015 (BRS) 2017 REF. MONTES

ACTA DE INSPECCIÓN LEI 7/2012, 28 XUÑO, MONTES DE GALICIA			
DISTRITO FORESTAL: <u>II</u>		N° AXENTE/S: <u>50 e 229</u>	
DATA: <u>06/03/2017</u>		HORA: <u>16:50</u>	
PROVINCIA: A CORUÑA		CONCELLO: <u>CABANA DE BERGANTI</u>	
IDENTIFICACIÓN DA PARCELA	POLÍGONO:	COORDENADAS	X:
	PARCELA:	DATUM ☐ ETRS89 ☐	Y:
DENUNCIADO/PROPIETARIO		DNI:	
NOME E APELIDOS:			
ENDEREZO: <u>CABANA DE BERGANTI</u>			
DENUNCIANTE	☐ PARTICULAR ☐ POLICÍA AUTONÓMICA		
	☐ ADM. LOCAL ☒ ADM. FORESTAL		
	☐ SEPRONA ☐ OUTROS		

CUALIFICACIÓN DO SOLO	PXOM: <u>S.R.P.F.</u>	NORMAS SUBS:
INF. COMPLEMENTARIA SIXPAC: <u>FORESTAL</u>		USO REAL: <u>FORESTAL</u>
ESPECIES EN PLANTACIÓN OU REPOBOACIÓN	<u>XENENO EUCALYPTUS</u>	
☒ FORESTAL	☐ REDE NATURA	☐ CON AXUDA N° Expte:
☐ FROITO	☒ ZAR	☐ INCENDIO Ano:

FEITOS

- ☐ Realización de cambios de actividade forestal a agrícola ☐ ou de agrícola a forestal ☐

☐ Sen que se obtivese a preceptiva autorización, xa que se trata

Autorizable: Si ☐ Non ☐

☐ Incumprindo as condicións previstas na autorización outorgada, de data (achegar copia), xa que

☐ Incumprindo o establecido no artigo 61 da Lei 7/2012, xa que

☐ Realización de cambios de actividade forestal a agrícola sen efectuar a preceptiva comunicación, xa que se trata

☐ Realización dunha reforestación ou nova plantación intercalada co xénero *Eucalyptus* nunha superficie poboada por especies do Anexo 1 (art. 67.4).

☐ Realización dunha nova plantación co xénero *Eucalyptus* superior ás 5 hectáreas sen que se obtivese a preceptiva autorización da Administración forestal (art. 67.5). A devandita plantación sería autorizable: Si ☐ Non ☐

☒ Non respectar as distancias do Anexo 2 (Lei 7/2012).

☒ Nova repoboación forestal (posterior á entrada en vigor da Lei).

☐ Non adaptación á entrada en vigor da Lei 7/2012.

Distancias incumpridas:

- ☒ a) Con parcelas forestais
- ☐ b) Con terreos situados en solo rústico de especial protección agropecuaria
- ☐ c) Con zonas dedicadas a labradío, cultivo, prados ou pastos non clasificados de especial protección agropecuaria.
- ☒ d) Desde o límite do dominio público das vías (autoestradas, autovías, corredores, vías rápidas e estradas convencionais) ou do ferrocarril. ⁽²⁾
- ☒ e) Con pistas forestais principais.
- ☐ f) Desde a proxección do condutor máis externo, considerando a súa desviación máxima producida polo vento segundo a normativa aplicable a cada caso, da infraestrutura eléctrica.
- ☐ g) Con canles fluviais de máis de 2 metros de largo.
- ☐ h) Con edificacións, vivendas illadas, urbanizacións, depósitos de lixo, parques e instalacións industriais situadas a menos de 400 metros do monte e fóra de solo urbano e de núcleo rural
- ☐ i) Con solo urbano, solo de núcleo rural e solo urbanizable delimitado.
- ☐ j) Con cámpings, gasolineras e industrias ou instalacións preexistentes en que se desenvolvan actividades perigosas consonte o establecido na Lei 1/1995, do 2 de xaneiro, de protección ambiental de Galicia, ou na súa normativa de desenvolvemento.

OBSERVACIÓNS:

⁽²⁾ Solo ANSÍCO DE PROTECCIÓN FORESTAL
* COA ESTRADA AC-423
* IDADE DA PLANTACIÓN 2/3 ANOS.

INFORMACIÓN COMPLEMENTARIA

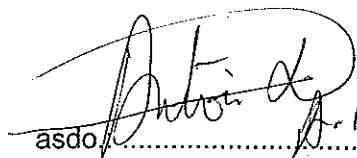
- ☒ Información do PXOM
- ☒ Información do Catastro
- ☒ Información do Sixpac
- ☐ Información fotográfica
- ☐ Outros

Como testemuño do actuado, levántase a presente acta.

- ☐ Negativa do/a inspeccionado/a a asinar a acta.
- ☒ Non está presente o inspeccionado

O axente forestal

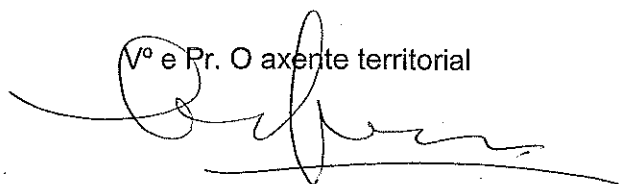
asdo.:

asdo. A.F. 229

O/A inspeccionado/a

Vº e Pr. O axente territorial

asdo.:

AxT. T. nº 50.

DISTANCIAS ENTRE PLANTACIONES DE EUCALIPTOS, PINEIROS OU ACACIAS E:

CAMPINGS, GASOLINEIRAS E INDUSTRIAS OU INSTALAÇÕES DE ACTIVIDADES PERIGOSAS
25 metros para espécies frondosas caducifólias

50 m

50 m

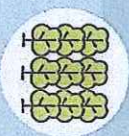
GESTIÓN DA BIOMASA VEGETAL

Debe manter limpa de biomasa unha franxa de 50 metros desde:

- Solo urbano, núcleo rural e solo urbanizable
- Edificacións e vivendas illadas, urbanizacións, depósitos de lixo, campings, gasolinellas e parques e instalacións industriais
- Construcións illadas en solo rústico

Nesta franxa tampouco poderá haber pineiros, eucaliptos nin acacias

PARCELAS FORESTAIS

2 m

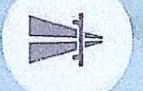
TERREOS SITUADOS EN SOLO RÚSTICO EN ESPECIAL PROTECCIÓN AGROPECUARIA

10 m

ZONAS DE LABRADIO, CULTIVO, PRADO OU PASTOS SEN ESPECIAL PROTECCIÓN AGROPECUARIA
4 metros para as especies frondosas caducifólias

10 m

ESTRADAS E VIAS DE FERROCARRIL
4 metros para as especies frondosas caducifólias

10 m

PISTAS FORESTAIS PRINCIPAIS
6 metros nos concellos declarados zonas de alto risco
2 metros para as especies frondosas caducifólias

4 m

5 m

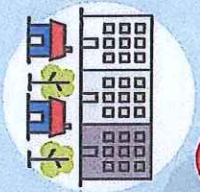
INFRAESTRUTURAS ELECTRICAS

15 m

CANLES FLUVIAIS DE MÁIS DE DOUS METROS DE ANCHO
5 metros para as especies frondosas caducifólias

50 m

SOLO URBANO, NÚCLEO RURAL, SOLO URBANIZABLE E EDIFICACIONES OU VIVENDAS ILLADAS, URBANIZACIONES, DEPÓSITOS DE LIXO, PARQUES E INSTALACIONES INDUSTRIAS
15 metros para especies frondosas caducifólias

CALES SON AS ESPECIES FRONDOSAS CADUCIFOLIAS

Estas especies venen recollidas no Anexo I da Lei 7/2022 de montes de Galicia.
O ameneiro, pradallo, bidueiro, freixo, freixo, castiñeiro, castiñeiro híbrido, cereleiro, cabalo, cequíño, sobeifra, cortado albar, agueira, abeleira, fiala, limreiro, loureiro, sobreira do monte, capudre, nogueira e erbedo.

Fontes:

-Lei 3/2007, do 9 de abril, de prevención e defensa contra os incendios forestais de Galicia.

-Lei 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia.

-Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas.

[http://www.freguesiavau.com/artigo1.php?](http://www.freguesiavau.com/artigo1.php?pagina=Informacoes&subpagina=Avisos&seccao=Avisos&ID=16)

[pagina=Informacoes&subpagina=Avisos&seccao=Avisos&ID=16](http://www.freguesiavau.com/artigo1.php?pagina=Informacoes&subpagina=Avisos&seccao=Avisos&ID=16)

<https://www.pinterest.es/pin/447263806719965769/>